

Μηναῖον - ΤΗ Ε' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Προεόρτια τῶν Φώτων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ
ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ,
καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον
ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν
ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν,

Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊά.

**Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Απολυτίκιον. Προεόρτιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 31.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(3:13-16, 4:1-5)

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν παρησῖαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον

μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται
γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα. Ὑχος πλ. β'. Ψαλμοὶ 64, 101.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-6)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
Ἰουδαίας καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἥγγικεν
γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος γὰρ
ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ
Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφύν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες
καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία
καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ
ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ'
αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον

καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμοὶ 64, 101.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ὑχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

*Ποίημα Σωφρονίου
Πατριάρχου Τεροσολύμων.*

ΧΟΡΟΣ

Ὑχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ
λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα
σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου
Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. *(ἐκ γ')*

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις·
καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων
ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν
ῥυπτόμενον. *(δὶς)*

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες
Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα
λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ
Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
φιλάνθρωπε. *(δὶς)*

Δόξα· καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. δ'.**

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἰὼν τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Λε' 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν

πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλάμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὗρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεῖσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνῃ, λύπῃ καὶ στεναγμός.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(νε' 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν,

ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν.
 Ἴδου ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται
 σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε
 καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
 σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε.
 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν
 αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ
 ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
 καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ
 ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε,
 καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς
 ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί
 μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ
 αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος.
 Ἀλλ' ὥς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς,
 οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν
 ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἡ
 χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ
 ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ
 ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι,
 καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά
 μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου,
 οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν
 τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσω
 τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου.
 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν
 χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ
 βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς
 ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ
 ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς
 στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ
 τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται
 Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον,
 καὶ οὐκ ἐκλείψει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(ιβ' 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ
 μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ
 σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
 Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα
 αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
 ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν
 πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε
 οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος
 τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 26.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
 μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῇ Παύλου
 τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(10:1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ
 Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν
 ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης
 διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν
 ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ

θαλάσση. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα
πνευματικόν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πόμα πνευματικόν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἥ δὲ
πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

Ἀλληλούϊα. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγαθόν

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη παῖσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(α' 9-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ
εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα

ὥσει περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος),
τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης
πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι
τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας
Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν
τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ
Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς
φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς
ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο
ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον,
εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν
ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ
ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ
ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀραιομένων
εἰς ἁγιασμὸν οἰκῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς
ἀραιομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ
αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν
ὕδατων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ
ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς
Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ
ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς
ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς
τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον
ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι,
καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ
εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ'
αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι,
καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ
σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ
πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς
τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν
ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω,
ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ
ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι'
ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ
πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσεως
ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θεοῦ Μυστηρίου
τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου
φιλάνθρωπε Δέσποτα. Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς

τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν
θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον,
τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ
ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ
ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ
ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι
λαῶ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ
σου Ὁνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα,
τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου
ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς
μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.*

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΙΕΡΕΥΣ

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα
σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον
τῶν θαυμασίων σου. **(ἐκ γ')**

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων
εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα
τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ
τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον.
Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν
συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουν
αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος,
σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ
ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν
ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ
ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρῳ· σὺ
ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ
περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ·

σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας·
Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ
τῶν, Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι·
τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ
ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα
καὶ περιϋπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου
σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ
Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε καὶ
ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφῇ
δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δεσπότη, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ
διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.
Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν
ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς
τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἡλευθέρωσας,
παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου,
πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ
γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ
τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν
καταπέμψας τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα, καὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων
συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ,
πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ
τοῦτο. **(ἐκ γ')**

(Ἀμήν.)

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου.
Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ
δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων
ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς
ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς
ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ

ἀρυνόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλίου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δεσπότη, ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. **(ἐκ γ')**

(Ἀμήν.)

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν υἰεῖαν.

Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. **(ἐκ γ')**

Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους

αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀυχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς υἰεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ἀμήν.)

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν

τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον
τρίς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.
(δίσ)

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου.

Κοντάκιον. Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου.

Κοντάκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ
τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὕμνουντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ
Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν
Ἰδιόμελον.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς
τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος,
τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος,
ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης,
ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς
πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.